

Бѣдната Росица

(Приказка)

Росица останала безъ баща и майка. Тя нѣмала нийдѣ никого. Никой не съжалявалъ бѣдното сираче, никой сладка дума не му казвалъ, и то всѣки день плачело.

Дотегналъ му такъвъ животъ, и то тръгнало да върви, дѣто му видятъ очитѣ.

Вечерята Росица стигнала една гора. Гората била зелена, птичкитѣ пѣли и дърветата шумѣли.

На пѣтя тя видѣла малка бубулечица, кацнала на единъ падналъ зеленъ листъ. Росица не я стѣпкала, а взела листа съ бубулечицата и го турнала отстрана на пѣтя.

— Може би, — помислила си тя, — другъ слѣдъ мене, ще мине, нѣма да види тази малка бубулечица и ще я стѣпче...

Почнало да се мръква. Росица разбрала, че нѣма скоро да излѣзе отъ гората.

Тя намѣрила едно дебело старо дърво и рѣшила да прѣкара нощъта до него. Подъ дървото била израстла висока трѣва, съ хубави малки класове. Домилѣло на Росица за трѣвицата и почнала тихичко да ѝ говори:

— Милички трѣвици, не ми се сърдете, дѣто съмъ седнала на васъ. Азъ съмъ много уморена, а пъкъ нѣма кждѣ да ида...

Подухналъ тихъ горски вѣтрецъ, трѣвицитѣ навели малкитѣ си класове къмъ Росица и ѝ прошеушали:

— Бъди спокойна, миличка. Не мисли за насъ — нищо нѣма да ни стане. Легни и спи...

Тъмнината станала голѣма. Въ гората се заобаждали кукумявкитѣ. Изведнажъ на Росица станало страшно.

Въ това врѣме при нея дошла една свѣтулка, кацнала на главата ѝ, надъ самото ѝ чело, и казала:

— Не се страхувай. Азъ съмъ онази малка бубулечица, която ти днесъ запази и не стѣпка. Азъ ще ти свѣтя въ тази тъмна гора.

И колкото по-тъмна ставала нощъта, толкова по-силно грѣла свѣтулката надъ челото на Росица. Нейната свѣтлина до толкова се усилила, че наоколо дърветата се виждали, като денемъ.

Привлѣчени отъ свѣтлината, стотини ношни пеперудки, малки и голѣми, съ разноцвѣтни крилѣ, дошли и се разхвърчели край Росица.

И страхътъ на Росица изчезналъ. Тя гледала пеперудкитѣ, които хвърчели край нея, и се радвала на тѣхнитѣ червени, зелени и пѣстри крилѣ. Пеперудкитѣ хвъркали, гонѣли се край освѣтената глава на Росица и сѣкашъ ѝ разказвали чудни, нечувани приказки...